
Гардиан Γκάρντιαν Guardian Sans Text

Intended both for reading long passages of text and for use in charts, maps, and info graphics, Guardian Sans Text occupies a middle ground between the other sans serif members of the Guardian collection. Less compromised by the difficult conditions imposed by very small sizes than the Agate Sans, but squarer and less humanistic than the Sans Headline, this family purposefully draws little attention to itself. The Cyrillic version has been designed by Moscow-based type designer Ilya Ruderman, and the Greek was designed by Athens-based type designer Panagiotis Haratzopoulos.

PUBLISHED

2022

DESIGNED BY

PAUL BARNES & CHRISTIAN SCHWARTZ
ILYA RUDERMAN
PANAGIOTIS HARATZOPOULOS

8 STYLES

4 WEIGHTS W/ ITALICS

FEATURES

SMALL CAPS
PROPORTIONAL/TABULAR LINING FIGURES
PROPORTIONAL/TABULAR OLDSTYLE FIGURES
FRACTIONS (PREBUILT AND ARBITRARY)
SUPERScript/SUBSCRIPT
ORDINALS

Guardian Sans Text has squarer bowls than the Headline version, ensuring that the characters remain very open and readable in text. Additionally some characters have been redrawn to improve legibility, such as the LOWERCASE **l**, which gains a tail in order to more explicitly differentiate it from the capital **I** and number **1**. Its extensive character set, matching the Egyptian Text, will fulfill even the most difficult of typographic tasks, making it especially suited to the problems of complicated information.

Guardian Sans Text LCG Regular
Guardian Sans Text LCG Regular Italic
Guardian Sans Text LCG Medium
Guardian Sans Text LCG Medium Italic
Guardian Sans Text LCG Bold
Guardian Sans Text LCG Bold Italic
Guardian Sans Text LCG Black
Guardian Sans Text LCG Black Italic

Rather than using ambiguous names like "Pro", "World" or "WGL" for our font files with extended language support, we have devised a simple way to denote which alphabets are supported in complex families like Guardian.

LC
Latin + Cyrillic

Font files with LC in the family name support our full standard range of languages that use the Latin alphabet, plus languages that use Cyrillic, including Russian, Ukrainian, Belorussian, Serbian, and Bulgarian.

LG
Latin + Greek

Font files with LG in the family name support our full standard range of languages that use the Latin alphabet, plus monotonic Greek.

LCG
Latin + Cyrillic + Greek

Font files with LCG in the family name support our full standard range of languages that use the Latin, Cyrillic, and Greek alphabets.

The recent discovery of a beaver dam in the Bronx sheds new light
WOLVES AND OTHER PREDATORS HAVE HAD A LASTING EFFECT
 90% of what she watched on prime-time television was unscripted

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 14 PT

Ein Großteil der Institute ignoriert beharrlich die jüngste Zinssenkung
POPULAR ENTERTAINMENT AND DRAMAS FIND A NEW AUDIENCE
The company was consolidated later in 1971 after a surprise increase

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR ITALIC, 14 PT

Portsmouth is still home to the world's oldest working dry dock
POPULAR DAILY SATIRICAL PUPPET TV SHOW MOVES ONLINE
 C'est vrai, il y a eu une équipe qui a travaillé dessus pour 48 ans

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, 14 PT

Amazing Stories was the primary magazine devoted to science fiction
JAK PRZEKAZAĆ MAJĄTEK W RODZINIE I NIE ZAPŁACIĆ PODATKU
There was something in her voice and walk tonight that was peculiar

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM ITALIC, 14 PT

A városrésznevek jelentős része a dűlőkeresztelő alkalmával 1841
RECAP OF LAST WEEK'S WAYS & MEANS COMMITTEE HEARINGS
A bill to reduce Alabama's 97%-high interest rate failed this week

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BOLD, 14 PT

Between kisses Anthony and this golden girl quarrelled incessantly
L'ASSOCIACIÓ CATALANISTA D'EXCURSIONS CIENTÍFIQUES, 1879
So during all this time there were many adventures that happened

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BOLD ITALIC, 14 PT

Population (2013): Municipality, 31,316,149, Density 27,216.3/km²
EUROPE'S ECONOMIC WOES CAUSING PROBLEMS FOR CYCLING
Pisicile fără blană sunt cele mai prietenoase, spun studiile recente

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BLACK, 14 PT

De voornaamste steden aan de IJssel zijn Zutphen, Zwolle, Kampen
CREDIT UP FROM €9 TRILLION TO €23 TRILLION OVER LAST YEAR
We've ranked all the best and worst movie theaters in Philadelphia

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BLACK ITALIC, 14 PT

Доминирующей в экономике страны и составляет 5% ВВП (1972)
РЕСПУБЛІКА КОРЕЯ МАЄ ДЕМОКРАТИЧНУ ФОРМУ ПРАВЛІННЯ
В настоящее время общая пропускная способность Терминала Q

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, 14 PT

Здания пассажирского терминала составила 942 м квадратных
ЗНАЧИТЕЛЬНАЯ ЧАСТЬ НАСЕЛЕНИЯ (ОКОЛО 11%) ИСПОВЕДУЕТ
Паусия Хилендарского, написавшего болгарскую историю в 1762

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR ITALIC, 14 PT

Најада кружи око Нептуна на среднем растојању од 264.300 km
НАБЛЮДАВАЙКИ ЗАТЪМНЕНИЕТО НА ЕДИН ОТ СПЪТНИЦИТЕ
А число иностранных студентов достигнет 245 700 000 человек

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC MEDIUM, 14 PT

При каждом ударе игрок должен делать всё возможное для того
ИСТОЧНИКАХ НА ЛАТИНСКОМ И ЗАПАДНОРУССКОМ ЯЗЫКАХ В
За первое полугодие 2006 года перевезено 47 283 тонн грузов и

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC MEDIUM ITALIC, 14 PT [ALTERNATE a]

Кочосон елін б. з. д. 408 жылы қытайдың әйгілі Хань мемлекеті
ЕЁ ПРОХОЖДЕНИИ 1 ИЮЛЯ 2011 ВНУТРИ ПРЕДЕЛА ЮПИТЕРА
В 1871 году в средневековой болгарской столице Тырнове была

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BOLD, 14 PT

Также пришёл к отрицательному результату и заключил что
ПОСЛЕ ВЗЯТИЯ КОНСТАНТИНОПОЛЯ ВОЙСКАМИ ЧЕТВЁРТОГО
Низькі орбіти швидко деградують через вплив масконів, високі

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BOLD ITALIC, 14 PT

Происхождение кольцевого горного хребта на экваторе Япета
АДНАК МІЖНАРОДНЫ АСТРАНАМІЧНЫ САЮЗ ЯШЧЭ НЕ ДАЎ
Въпреки това, няколко спътника имат малки пригружаващи

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BLACK, 14 PT

В 2014 году спутник был найден на снимках телескопа Хаббла
БИДЕЈЌИ СИТЕ ТЕЛА КОИ ИМААТ МАСА СЕ ПОД ВЛИЈАНИЕ НА
Існаванне такой мяжы было наказана ў 1848 Эдуардам Рошам

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BLACK ITALIC, 14 PT [PROPORTIONAL OLDSTYLE FIGURES]

Τον Καρράνσα διαδέχθηκε στην προεδρία ο Άλβαρο Ομπρεγόν και
 ΤΟ ΤΕΟΤΙΟΥΑΚΑΝ, ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΠΟ 16.000 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
 Ο συνολικός πληθυσμός του νομού φτάνει τους 340.071 κατοίκους

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, 14 PT

*Η περιεκτικότητα του στερεού φλοιού της Γης σε ασήμι είναι μεταξύ
 ΕΙΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΚΡΑΤΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΣΥΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΟΓΙΑΣ
 Το 621 μ.Χ. την εξουσία καταλαμβάνει ο Γκαουτσού, εγκαθιδρύοντας*

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR ITALIC, 14 PT

Μολονότι τα νότια σύνορα της χώρας καθορίζονται από οροσειρές
 ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΦΥΣΙΚΗ ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ
 Αύξηση της ευαισθησίας ενός πληθυσμού χαμηλής πυκνότητας σε

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM, 14 PT

*Τα υψίπεδα του Βορείου Βιετνάμ μπορούν να διαιρεθούν από βορρά
 ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΤΑΙ ΚΡΟΚΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΚΟΠΟ ΣΕΡΡΩΝ
 Έχει πολλές εφαρμογές και είναι ένα από τα κορυφαία προϊόντα της*

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM ITALIC, 14 PT

**Οι περισσότερες πόλεις με υψηλό δείκτη πυκνότητας πληθυσμού
 ΚΑΙ ΣΥΧΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ
 Από μικρός εξέφρασε καλλιτεχνικές ανησυχίες κι έμαθε να παίζει**

GUARDIAN SANS TEXT GREEK BOLD, 14 PT

***Κάθε χρόνο καταφθάνουν άνθρωποι γεμάτοι όνειρα που θέλουν να
 ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΑ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ ΛΙΒΑΔΙΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ
 Στα τέλη της δεκαετίας του '40 το όνομα της Κάθριν Χέμππορν είχε***

GUARDIAN SANS TEXT GREEK BOLD ITALIC, 14 PT

**Ουσιαστικά αυτή η περιοχή αποτελείται από 674 νησιά συνολικά
 ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1931 ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΩΝ
 Επηρεάζεται κυρίως από τις ηπειρωτικές αέριας μάζες δυτικά της**

GUARDIAN SANS TEXT GREEK BLACK, 14 PT

***Έχει έκταση 9,1 τετρ.χλμ., μήκος ακτών 19,5 km και πληθυσμό 1.120
 ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΗΣ
 Ο Φρανκ Κάπρα είχε ενθουσιαστεί από την ερμηνεία του Στιούαρτ***

GUARDIAN SANS TEXT GREEK BLACK ITALIC, 14 PT [PROPORTIONAL OLDSTYLE FIGURES]

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

BOLD

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

REGULAR ITALIC

BOLD

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

REGULAR ITALIC

THE SPANISH WAR, which began in 1739, and the French war which soon followed it occasioned further increase of the debt, which, on the 31st of December 1748, after the war had been concluded by the **Treaty of Aix-la-Chapelle**, amounted to £78,293,313. The most profound peace of the seventeen years of continuance had taken no more than £8,328,354 from it. A war of less than nine years' continuance added £31,338,689 to it (Refer to James Postlethwaite's *History of the Public Revenue*). During the administration of Mr. Pelham, the interest of the public debt was reduced from 4% to 3%; or at least measures were taken for reducing it, from four to three per cent; the **sinking fund** was increased, and some part of the public debt was paid off. In 1755, before the breaking out of the late war, the funded debt of Great Britain amounted to £72,289,673. On the 5th of January 1763, at the conclusion of the peace, the funded debt amounted to £122,603,336, whereas the unfunded debt has been stated at £13,927,589. But the expense occasioned by the war did not end with the conclusion of the peace, so that though, on the 5th of January 1764, the funded debt was increased (partly by a new loan, and partly by funding a part of the unfunded debt) to £129,586,782, there still remained (according to the very well informed author of *Considerations on the Trade and Finances of Great Britain*) an unfunded debt which was brought to account in that and the following year of £975,017. In 1764, therefore, the public debt of Great Britain, funded and unfund-

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

BOLD

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR ITALIC

REGULAR ITALIC SMALL CAPS

СИТУАЦИОНИЗМ СЛОЖИЛСЯ НА СТЫКЕ небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году **Иваном Щегловым**. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – его часто упрекали в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (*основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI*), датский художник-вандалист Асгер Йорн, ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем. В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

BOLD

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ **τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας**. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της *θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων* και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα. Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη,

---

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress. In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent,

---

GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress. In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent,

---

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдо-

---

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдо-

---

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at

---

GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό «Πότλαχ», στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό «Πότλαχ», στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των

 GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in

---

 GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 9/12 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in

---

 GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттрристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – его *часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница

 GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BOLD, 9/12 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттрристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – его *часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρέαστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BOLD, 9/12 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρέαστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος

 GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own

---

 GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own risk. The old East India Company had a right to a separate trade upon their old stock till 1701; and they had likewise, both before and after that period, a right, like that of other private traders, to a separate trade upon

---

 GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own

---

 GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own risk. The old East India Company had a right to a separate trade upon their old stock till 1701; and they had likewise, both before and after that period, a right, like that of other private traders, to a separate trade upon

---

 GUARDIAN SANS TEXT BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own risk. The old East India Company had a right

---

 GUARDIAN SANS TEXT BLACK, BLACK ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600 and granted a Royal Charter by Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded mainly in cotton, silk, indigo dye, salt, saltpetre, tea and opium. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and though not confirmed by *Act of Parliament*, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the Royal Charter

For many years, therefore, they were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings that extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the *Dutch East India Company*, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful how far a Royal Charter, not confirmed by *Act of Parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon all these questions the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them, and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to Parliament of advancing two millions to government at eight per cent, provided the subscribers were erected into a new East India Company with exclusive privileges. The old East India Company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a new East India Company established in consequence. The old East India Company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed, very artfully, three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the Act of Parliament which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand two hundred pounds, insisted upon the privilege of trading separately upon their own stocks and at their own risk. The old East India Company had a right

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству-сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единичным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству-сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единичным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако изгнанные из SI часто называли эту политику

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттрристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единичным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттрристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единичным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако изгнанные из SI часто называли

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контр-культуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – его часто упрекали в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако изгнанные из SI часто называли эту политику

GUARDIAN SANS TEXT CYRILLIC BLACK, BLACK ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контр-культуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор – его часто упрекали в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации – был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн. Ситуационисты придерживались диалектического взгляда на искусство и идеологию и требовали их преодоления. Однако изгнанные из SI часто называли эту политику

GUARDIAN SANS TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστες, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστες είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισντόρ Ισού. Οι Λετριστες δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστες εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστες προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arrogoscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστες, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστες είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισντόρ Ισού. Οι Λετριστες δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστες εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστες προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arrogoscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από δέκα εθνικότητας. Ανάμεσά του ήταν και οι Ατίλα Κοτάνι, Ζακλίν ντε Γιονγκ, Χανς Πλάτσεκ,

GUARDIAN SANS TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arrosia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arrosia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από δέκα εθνικοτήτων. Ανάμεσά του ήταν και οι Ατίλα Κοτάνι, Ζακλίν ντε Γιονγκ, Χανς Πλάτσεκ,

GUARDIAN SANS TEXT GREEK BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρέαστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο *Cosio d'Arroscia* της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από δέκα εθνικοτήτων. Ανάμεσά τους ήταν και οι Ατίλα Κοτάνι, Ζακλίν ντε Γιονγκ, Χανς Πλάτσεκ,

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρέαστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο *Cosio d'Arroscia* της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης ήταν καλλιτέχνες πάνω από δέκα εθνικοτήτων. Ανάμεσά τους ήταν και οι Ατίλα Κοτάνι, Ζακλίν ντε Γιονγκ, Χανς

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, 7/9 PT
[TRACKING +4]

THIS DIVISION OF LABOUR, from which so many advantages are derived, is not originally the effect of any human wisdom, which foresees and intends that general opulence to which it gives occasion. It is the necessary, though very slow and gradual consequence of a certain propensity in human nature which has in view no such extensive utility; the propensity to truck, barter, and exchange one thing for another.

Whether this propensity be one of those original principles in human nature of which no further account can be given; or whether, as seems more probable, it be the necessary consequence of the faculties of reason and speech, it belongs not to our present subject to inquire.

It is common to all men, and to be found in no other race of animals, which seem to know neither this nor any other species of contracts. Two greyhounds, in running down the same hare, have sometimes the appearance of acting in some sort of concert. Each turns her towards his companion, or endeavours to intercept her when his companion turns her towards himself. This, however, is not the effect of

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, 7/9 PT
[TRACKING +4]

All the improvements in machinery, however, have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called philosophers or men of speculation, whose trade it is not to do anything, but to observe everything.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects. In the progress of society, philosophy or speculation becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment too, it is subdivided into a great number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improves dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it.

GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, 7/9 PT
[TRACKING +4]

All the improvements in machinery, however, have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called philosophers or men of speculation, whose trade it is not to do anything, but to observe everything.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects. In the progress of society, philosophy or speculation becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment too, it is subdivided into a great number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improves dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it.

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, 6/8 PT
[TRACKING +8]

THIS DIVISION OF LABOUR, from which so many advantages are derived, is not originally the effect of any human wisdom, which foresees and intends that general opulence to which it gives occasion. It is the necessary, though very slow and gradual consequence of a certain propensity in human nature which has in view no such extensive utility; the propensity to truck, barter, and exchange one thing for another.

Whether this propensity be one of those original principles in human nature of which no further account can be given; or whether, as seems more probable, it be the necessary consequence of the faculties of reason and speech, it belongs not to our present subject to inquire.

It is common to all men, and to be found in no other race of animals, which seem to know neither this nor any other species of contracts. Two greyhounds, in running down the same hare, have sometimes the appearance of acting in some sort of concert. Each turns her towards his companion, or endeavours to intercept her when his companion turns her towards himself. This, however, is not the effect of any contract, but of the accidental concurrence of their passions in the same object at that particular time. Nobody ever saw a dog make a fair and deliberate exchange of one bone for another with another dog. Nobody ever saw one animal by its gestures and natural cries signify to another, this is mine, that yours; I am willing to give this for that. When an animal wants to obtain something

GUARDIAN SANS TEXT REGULAR, 6/8 PT
[TRACKING +8]

All the improvements in machinery, however, have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called philosophers or men of speculation, whose trade it is not to do anything, but to observe everything.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects. In the progress of society, philosophy or speculation becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment too, it is subdivided into a great number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improves dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it.

It is the great multiplication of the productions of all the different arts, in consequence of the division of labour, which occasions, in a well-governed society, that universal opulence which extends itself to the lowest ranks of the people. Every workman has a great quantity of his own work to dispose of beyond what he himself has

GUARDIAN SANS TEXT MEDIUM, 6/8 PT
[TRACKING +8]

All the improvements in machinery, however, have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called philosophers or men of speculation, whose trade it is not to do anything, but to observe everything.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects. In the progress of society, philosophy or speculation becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment too, it is subdivided into a great number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improves dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it.

It is the great multiplication of the productions of all the different arts, in consequence of the division of labour, which occasions, in a well-governed society, that universal opulence which extends itself to the lowest ranks of the people. Every workman has a great quantity of his own work to dispose of beyond what he himself has

STYLES INCLUDED IN COMPLETE FAMILY

Guardian Sans Text LCG Regular
 Guardian Sans Text LCG Regular Italic
 Guardian Sans Text LCG Medium
 Guardian Sans Text LCG Medium Italic
 Guardian Sans Text LCG Bold
 Guardian Sans Text LCG Bold Italic
 Guardian Sans Text LCG Black
 Guardian Sans Text LCG Black Italic

SUPPORTED LANGUAGES

Afrikaans, Albanian, Asturian, Azerbaijani (Cyrillic), Basque, Belarusian, Breton, Bosnian (Cyrillic), Bosnian (Latin), Bulgarian, Catalan, Cornish, Croatian, Czech, Danish, Dutch, English, Esperanto, Estonian, Faroese, Finnish, French, Galician, German, Greek, Greenlandic, Guarani, Hawaiian, Hungarian, Ibo, Icelandic, Indonesian, Irish, Gaelic, Italian, Kurdish, Latin, Latvian, Lithuanian, Livonian, Macedonian, Malagasy, Maltese, Maori, Moldavian, Norwegian, Occitan, Polish, Portuguese, Romanian, Romansch, Russian, Saami, Samoan, Scots, Scottish Gaelic, Serbian (Cyrillic), Serbian (Latin), Slovak, Slovenian, Spanish (Castilian), Swahili, Swedish, Tagalog, Turkish, Ukrainian, Uzbek (Cyrillic), Uzbek (Latin), Walloon, Welsh, Wolof

CONTACT

Commercial Type
 277 Grand Street, Floor 3
 New York, New York 10002

office 212 604-0955
www.commercialtype.com

COPYRIGHT

© 2022 Commercial Type. All rights reserved.
 Commercial® and Guardian® are registered trademarks
 of Schwartzco Inc., dba Commercial Type.

This file may be used for evaluation purposes only.

ABOUT THE DESIGNERS

Paul Barnes (born 1970) is a graphic and type designer, as well as a partner with Christian Schwartz in Commercial Type, a type foundry based in London and New York. He is also a long-term collaborator with Peter Saville, resulting in diverse work such as identities for Givenchy, 'Original Modern' for Manchester, the England football team kit, and the logo for Kate Moss.

Barnes has worked as an advisor and consultant to numerous publications, notably *Wallpaper**, *Harper's Bazaar*, and *frieze*. His interest in the modern and vernacular is encompassed in his type design, ranging from the contemporary, such as for Björk, to the British lettering of the 18th century that influenced the extensive Chiswick typeface (2017). Whilst consultant to *The Guardian*, he designed Guardian Egyptian with Schwartz. He has designed typefaces for the National Trust in England, the numbers for Puma at the 2010 World Cup, and also for the England football team for Umbro. For Commercial Type, he co-designed Publico with Schwartz and, independently, Austin, Dala Floda, and Marian, amongst others.

Following the redesign of *The Guardian*, as part of the team headed by Mark Porter, Barnes was awarded the Black Pencil from the D&AD. They were also nominated for the Design Museum 'Designer of the Year'. In September 2006, he was named one of the 40 most influential designers under 40 in *Wallpaper** with Schwartz. A year later *The Guardian* named him as one of the 50 best designers in Britain.

Christian Schwartz (born 1977) is a partner, along with Paul Barnes, in Commercial Type, a foundry based in New York and London. A graduate of Carnegie Mellon University, Schwartz worked at MetaDesign Berlin and Font Bureau prior to spending several years working on his own before forming Schwartzco Inc. in 2006 and Commercial Type in 2008. Schwartz has published fonts with many respected independent foundries, and has designed proprietary typefaces for corporations and publications worldwide.

Schwartz's typefaces have been honored by the Smithsonian's Cooper Hewitt National Design Museum, the New York Type Directors Club, and the International Society of Typographic Designers, and his work with Barnes has been honored by D&AD. As part of the team that redesigned *The Guardian*, they were shortlisted for the Designer of the Year prize by the Design Museum in London. Schwartz and Barnes also were named two of the 40 most influential designers under 40 by *Wallpaper**, and Schwartz was included in *Time* magazine's 2007 'Design 100'. In early 2007, Schwartz and German design luminary Erik Spiekermann were awarded a gold medal by the German Design Council (Rat für Formgebung) for the typeface system they designed for Deutsche Bahn.

Ilya Ruderman is a type designer living and working in Moscow, where he did his undergraduate studies at the Moscow State University of Print. His interest in type came from his classes with Alexander Tarbeev, and as his interest developed into a passion he chose to attend the Type and Media course at the Royal Academy of Art (KABK) in The Hague.

After graduating from Type and Media he returned to Moscow to pursue commercial projects for clients such as Men's Health Russia, Yes magazine, Best Life magazine, Big City magazine, Moscow City and Transport system, Perm City and Tele2. Later he worked for several years as the creative director at news agency RIA Novosti. Ruderman has lectured extensively on type and typography, both on his own and together with Valery Golyzhenkov. Ruderman is a curator of the Type & Typography course at the British Higher School of Art and Design and currently is co-founder of two studios: CSTM Fonts and Moscow Design Studio.

Panagiotis Haratzopoulos is an Athens-based designer specializing in Greek type design and typography. Born in 1967 in Athens, Panos studied graphic design in Polytechnic College in Athens and then acquired an MA in Graphic Fine Arts from the University of Kent in England. He is specialised in type and multimedia design, and has designed websites and CD-ROMs for large cultural institutions and museums. Together with Yiannis Kouroudis he started Cannibal (www.fonts.gr) in 1995.

An accomplished type designer, Panos has created original designs for clients in Greece as well as Greek versions of well-known typefaces for a range of typefoundries in Europe and the United States, including Christian Schwartz's Neutraface, Farnham, Amplitude, Stag, and Stag Sans.